

bane sig gjennem en vel noget smal, men dog stærkt produktiv Egn, nemlig Thyland, der har dobbelt Prang til denne Slags Kommunikationsmidler paa Grund af, at det Forbindelsesmiddel, der for Tiden raades over gjennem Dampskibsfarten, dels ved Manglen paa hensigtsmæssige Anløbssteder og Banfæligheden eller rettere Umuligheden af at tilveiebringe saadanne, dels ved de Banfæligheder og Uregelmæssigheder, som Strøm-, Veir- og Temperaturforholdene meget hyppig fremkalde for Seiladsen paa Limfjorden, navnlig i den ublidde Varsid, kun kan spille en underordnet Rolle. En Bane fra Skive til Glynørre vil selvfølgelig blive aldeles uden Betydning for Thy, og den Løns, hvormed man fra flere Sider har søgt at gjøre dette sidste Anlæg plausibelt ogsaa for Thys Vedkommende, nemlig ved at stille Forsættelsen af samme over Mors og Vildsund til Thisted i Udsigt, har Flertallet efter de Udvalgets foreliggende Oplysninger, hvoraf fremgaar, at man derved bl. A. skulde vove sig til endnu en Brobygning over Limfjorden under ugunstige Forhold, ikke længer kunnet tillægge nogenformelt reel Betydning. En Bane fra Thisted til Struer med en Dampskibsforbindelse over Oddesund vil derimod føre hele denne stærkt producerende Del af Landet i en let og hensigtsmæssig Forbindelse med Vestbanen og derved med Esbjerg, og ved Tilveiebringelse af mere tidsvarende Føremidler ved Vildsund og Neesund vil den foruden Thy tilfredsstillende kunne betjene i det Mindste en ikke ringe Del af Mors. — Derimod maa det erkjendes, at den østligste Del af Mors og navnlig den nordlige, langt fra Lønsbanen over Skive liggende Del af Salling ikke vil kunne have Nytte af den nævnte Bane, og Flertallet har derfor ogsaa, da det ikke har kunnet anse det forsværligt at foreslaa et Statsbaneanlæg i denne Del af Landet, erkjendt det Ønskelige i, at Staten kom de Bestræbelser fra Befolkningens Side imøde, som der maatte vise sig for at høre denne Ulempe. Flertallet skal paa et senere Punkt i Betænkningen tillade sig at fremsætte sine Anstuelser i saa Henseende. — Et andet Forhold, som ved dette Spørgsmaals Behandling for Sjællands Vedkommende har maattet paatrænge sig Udvalgets Opmærksomhed, er det, som vedrører Forbindelsen med Esbjerg Havn. Om der end ved dette Havneanlæg endnu kan være Mangler at rette og Tilføjelser at gjøre, saa tør det dog betragtes som utvivlsomt, at der derigjennem er sikret os en stadig, direkte og let Forbindelse med England; en Forbindelse, der særlig for Sjællands Vedkommende er af stor Betydning med Hensyn til den bekjendte og fordelagtige Afvækning af dets Produkter. Ved Fastsættelsen af Jernbaneanlæg for Statskassens Regning har man derfor heller ikke kunnet Andet end tage dette Moment under Overveielse. Man er derved kommen til

Erkjendelse af, at, medens den nordvestlige Del af Sjælland, naar den før omhandlede Bane fra Struer til Thisted anlægges, er stillet meget heldig lige over for den nævnte Forbindelse, er dette langt fra at være Tilfældet med den nordøstlige og østlige Del af Haløen, hvorfra man kun ad Lønsbanen over Viborg og Skive eller den over Lunderskov, altsaa ofte ad større Omveie, kan naae hen til Esbjerg. En Overveielse af samtlige her i Betragtning kommende Forhold har bragt Udvalgets Flertal til Erkjendelse af, at man vilde fremkalde et ret tilfredsstillende Forhold i saa Henseende ved fra et Punkt paa Lønsbanen ved Lange at føre en Jernbane til Silkeborg samt at fortsætte Silkeborg—Herning Banen i sydvestlig Retning til et Punkt paa Vestbanen i Egnen mellem Ulgod og Thistrup Stationer. Der vilde vistnok ved en Forlængelse af Silkeborg—Herning Banen i vestlig Retning kunne opnaas et kortere Anlæg, men foruden at, hvad der er Hovedsagen, Veien til Esbjerg stærkt forlortes, naar den anden Linie vælges, har Flertallet i den ovenfor paaapegede Retning af Banen dels troet at have Udsigt til en større Indvirkning af samme paa de fattige Egne, den kommer til at gennemskære, dels set en Lettelse med Hensyn til det samlede Anlæg, idet Anlaaget af en Bane, ført fra Herning i vestlig Retning, vilde medføre Nødvendigheden af endnu en Lønsbane fra Egnen Nord for Veile og til et Punkt paa Vestbanen i Hvide med denne By, medens man ved fra Herning at føre Banen i sydvestlig Retning formener at kunne opnaa det samme Formaal, naar der fra et passende Punkt i denne Bane føres en anden til Veile eller et Punkt i Nærheden af denne By. Ved Anlaaget af en Bane som den foreslaaede, fra Herning i sydlig Retning, og delende sig i to Grene, hvoraf den ene udmunder i Vest- og den anden i Østbanen, antager Flertallet de her omhandlede Interesser for at være tilstrækkelig varetagne.

Endelig har Udvalget haft sin Opmærksomhed henvendt paa den Del af Haløen, der ligger mellem Lønsbanen over Viborg, Østbanen og Limfjorden, og som formentlig ogsaa maa komme i Betragtning ved Fastsættelsen af et eventuelt Statsbanenet. Den Omstændighed, at det eneste, bekvemme Overfartspunkt Best for Aalborg over Limfjordens østlige Del findes i Nærheden af Løgstør, og at en Linie fra denne By til Høbro vil gennemskære den væsentligt udenfor de større Kommunikationer liggende Firkant af Landet efter Diagonalen og saaledes bedst betjene den hele Strækning, har ført Flertallet til den Anskuelse, at en Banelinie mellem de 2 nævnte Punkter eller muligen, saaledes som en Udvalget foreslaaet Plan viser, mellem Løgstør og Sønder Duild fornuftigvis bør optages i Statsbanenettet. Der har under Overveielserne i Udvalget dette Punkt vedrørende fra enkelte Medlemmers Side været fremsat Tvivl om